

Η ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Εργαζόμενοι-εργαζόμενες

Νέοι και νέες

Άνεργοι, συνταξιούχοι, μετανάστες,

συναγωνιστές αυτοαπασχολούμενοι, έμποροι, βιοτέχνες, επαγγελματίες

Η σημερινή πανεργατική απεργία και οι απεργιακές συγκεντρώσεις είναι η απάντηση που δίνουμε ενάντια στα μέτρα που εφαρμόζονται, τα νέα αντεργατικά μέτρα που έχει έτοιμα η κυβέρνηση και μεθοδεύει το πότε θα τα φέρει στη βουλή.

Είναι η απάντησή μας στον κρατικό προϋπολογισμό του 2017, που αποτελεί σφαγείο για τον εργαζόμενο λαό, απέναντι στη νέα φοροληστεία, στο πετσόκομμα κονδυλίων για την κάλυψη λαϊκών αναγκών.

Είναι η απάντηση των απεργών στην εργοδοσία σε κάθε χώρο δουλειάς, στην εντατικοποίηση, στην εργασιακή ζούγκλα που έχουν επιβάλει, στην κατάργηση του σταθερού ημερήσιου χρόνου δουλειάς, στις απειλές, στην παραβίαση ακόμα και στοιχειωδών δικαιωμάτων.

Είναι το μήνυμα το δικό μας στις απειλές που εκτοξεύει το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης και εργοδοσίας, και των κομμάτων της ότι αν δεν κάτσουμε καλά να αποδεχτούμε τη μοίρα που μας ετοιμάζουν, αν δεν κλείσει έγκαιρα η «αξιολόγηση», θα έρθουν νέα δεινά.

Όμως τα δεινά είναι εδώ, τα βάσανα των οικογενειών μας τα έφεραν όλες οι προηγούμενες διαπραγματεύσεις, τα παζάρια τους, τα τρία μνημόνια που διατηρούνται και διευρύνονται μέχρι να έρθει το τέταρτο.

Το Eurogroup καθόρισε στις αρχές της βδομάδας ότι για τα επόμενα 5 ή και 10 χρόνια, θα έχουμε λιτότητα διαρκείας, με ματωμένα πλεονάσματα και νέες ρυθμίσεις σε βάρος των εργαζομένων, αυτοαπασχολούμενων και συνταξιούχων. Προσδιόρισε τις παρεμβάσεις του για το χρέος μέχρι το 2060, που αφορά το κεφάλαιο και τις τράπεζες, ζητώντας ως τότε απαρέγκλιτη τήρηση των μέχρι σήμερα μνημονίων, αλλά και νέα δημοσιονομικά και διαρθρωτικά μέτρα. Το τέταρτο μνημόνιο συνάδελφοι είναι μπροστά μας!

ΕΡΓΑΤΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΩΡΑ ΜΙΑ ΓΡΟΘΙΑ

ΓΚΡΕΜΙΣΕ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Να τελειώνουμε συνάδελφοι μια και καλή με την εξαπάτηση της κυβέρνησης που την έχει αναγάγει σε επιστήμη. Οι πανηγυρισμοί της για την απόφαση του Eurogroup δεν πρέπει να πιάσουν τόπο σε κανέναν εργατικό σπίτι. Ωφελημένοι θα είναι αυτοί που κέρδισαν από την κρίση, οι επιχειρηματικοί όμιλοι και οι τράπεζές τους. Καμιά ανάκαμψη, όπως αυτή για παράδειγμα στον τουρισμό τα τελευταία τρία χρόνια, δεν αναπλήρωσε τις τεράστιες απώλειες των εργαζομένων από την κρίση, αντίθετα επιδείνωσε τη θέση τους, μεγάλωσε την απληρωσιά και την ανασφάλεια.

Να τελειώνουμε με τις λογικές περί «αναποτελεσματικότητας των αγώνων», του δεν βγαίνει τίποτα». Να μην παρασυρθεί κανείς εργάτης από όσους έχουν συμφέρον να ρίχνουν αυτό το δηλητήριο. Να σκεφτούν ότι τα πράγματα θα ήταν πολύ χειρότερα αν δεν υπήρχε αντίσταση και αντίδραση. Να προβληματιστούν ποιος τα λέει. Κυβέρνηση, εργοδοσία, συνδικαλιστικές ηγεσίες που αποτελούν στήριγμά τους, επιδιώκουν να καταδικάσουν τους εργαζόμενους και το κίνημα στην αδράνεια. Αν πραγματικά δεν τους ενοχλούσαν οι αγώνες, γιατί έχουν βάλει στόχο νέες αντιδραστικές αλλαγές στο συνδικαλιστικό νόμο, ακόμη και στο δικαίωμα για απεργία;

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Το ταξικό κίνημα οργανώνει την αντεπίθεση, ανασυντάσσει το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και αναπτύσσει κοινό αγώνα με την αγροτιά, τους αυτοαπασχολούμενους τους ελευθεροεπαγγελματίες επιστήμονες, τη νεολαία, τις γυναίκες.

Πρωτοπόρα σωματεία και κλάδοι τραβούν μπροστά και δίνουν το σύνθημα.

•

• Χαιρετίζουμε τον περήφανο αγώνα των ναυτεργατών και των ταξικών τους σωματείων που με την καθολική συμμετοχή τους στην πανελλαδική παναυτεργατική απεργία έδεσαν όλα τα καράβια στα λιμάνια της χώρας, στέλνοντας βροντερό μήνυμα κλιμάκωσης του αγώνα, ενάντια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τους εφοπλιστές, την ΕΕ, το ΔΝΤ.

• Ο αγώνας τους για την κατάργηση των αντεργατικών και των αντιασφαλιστικών νόμων και κάλυψη των απωλειών, για κλαδικές ΣΣΕ με αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, στις κοινωνικές παροχές και την πρόνοια είναι υπόθεση όλων μας. Οι εφοπλιστές απολαμβάνουν ούτε μία ούτε δύο, αλλά 56 φοροαπαλλαγές. Για τους

ναυτεργάτες φέρνουν νόμο που θα φορολογεί μαζί με τις ασφαλιστικές εισφορές πάνω από το μισό εισόδημά τους. Στον προϋπολογισμό που συζητάνε στη βουλή, οι ναυτεργάτες θα πληρώσουν και φέτος περισσότερα από τους εφοπλιστές σε φόρους. Αυτό συμβαίνει σε όλους τους κλάδους. Η απεργία των ναυτεργατών έδειξε για ακόμα μια φορά την τεράστια δύναμη των εργατών που είναι η οργάνωση και η πάλη με επίκεντρο το χώρο δουλειάς. Αυτή τη δύναμη τρέμουν φοβούνται.

- Να γιατί πρέπει να μπουν όλοι οι κλάδοι σε ένα τέτοιο αγώνα που ο συντονισμός του θα ισχυροποιήσει το δικό μας μετώπο απέναντι στους εκμεταλλευτές μας.
- Αποτελεί παράδειγμα για όλους μας ο αγώνας των εργαζόμενων στη ΛΑΡΚΟ, που απαιτούν την κατάργηση του σκλαβοπάζαρου των εργολαβιών, την ενσωμάτωση όλων των εργαζομένων από τις εργολαβίες στην ίδια τη ΛΑΡΚΟ με σύμβαση αορίστου χρόνου. Το ίδιο και οι ενοικιαζόμενοι στο Βλάχο, στον Ευαγγελισμό, σε δεκάδες μεγάλα ξενοδοχεία που βασιλεύουν τα δουλεμπορικά. Η κατάργηση των σύγχρονων δουλέμπορων είναι υπόθεση όλης της τάξης μας. Είναι ζήτημα κάθε σωματείου να μπει μπροστά να οργανώσει και τον τελευταίο εργάτη, να διασφαλίσει την ενότητα όλων μόνιμων και συμβασιούχων απέναντι σε όσους επιβάλλουν αυτές τις μορφές εργασίας για να κατεβάσουν μεροκάματα, για να χτυπήσουν τη συνδικαλιστική δράση, για να αυξήσουν την εκμετάλλευση. Τώρα είναι η ώρα ο αγώνας αυτός να ανάψει σαν φωτιά σε περισσότερους χώρους, να πολλαπλασιαστούν οι εστίες αγώνα και να συντονιστούν με καθολικό αίτημα:

- Να καταργηθούν τώρα τα παράσιτα, οι μεσάζοντες της εργασίας που εμπορεύονται την ανάγκη για δουλεία και τα βάσανα από τη μακροχρόνια ανεργία.

-

**ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΖΗΤΑΕΙ Η ΕΡΓΑΤΙΑ
ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΤΑ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΚΑ**

-

- Οι 7 μήνες καθημερινής αναμέτρησης με την κυβέρνηση και τους μεγαλοξενοδόχους που διεξάγουν με το κεφάλι ψηλά οι εργαζόμενοι στο ξενοδοχείο Athens Ledra, απλήρωτοι για 9 μήνες, καταδεικνύουν πόσο σημαντικό ζήτημα είναι η αντοχή και η εμπιστοσύνη στη γραμμή που δεν τα διπλώνει, δεν τα παρατά. Η απαίτησή τους για πληρωμή των οφειλόμενων, για διασφάλιση της δουλειάς με δικαιώματα τους κρατά σε ένα αγώνα που δεν τον σταμάτησαν ούτε εκβιασμοί, ούτε πλειστηριασμοί, ούτε η προσπάθεια που έκαναν με λύσσα οι εργοδοτικοί συνδικαλιστές.

Οι αγώνες αυτοί, καθένας χωριστά και όλοι μαζί δείχνουν το δρόμο που πρέπει να τραβήξουμε, ανοίγοντας μέτωπα παντού, αυξάνοντας και δυναμώνοντας καθημερινά τα κάστρα αντίστασης και διεκδίκησης απέναντι σε εργοδότες και κυβέρνηση.

Δεν θα σταματήσουμε να το λέμε. Δεν συμβιβαζόμαστε. Κριτήριο για το πλαίσιο αιτημάτων μας ήταν και είναι οι δικές μας ανάγκες. Απαιτούμε κάλυψη των απωλειών μας που ούτε τις ξεχάσαμε, ούτε τις αφήνουμε πίσω, όπως οι ηγεσίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ που όχι μόνο έχουν παραιτηθεί από καιρό, αλλά έχουν ταυτιστεί με το ΣΕΒ και τις άλλες εργοδοτικές οργανώσεις. Συνέβαλαν στο να εδραιωθούν τα μέτρα που πάρθηκαν. Επιδίωξή τους τώρα να συμβάλλουν να περάσουν και τα επόμενα, να πέσει ακόμη περισσότερο ο μέσος μισθός, εκεί που υπάρχει ακόμη σταθερή δουλειά. Να εδραιωθεί η δουλειά λάστιχο για τους νέους, να μεγαλώσουν τα αδιέξοδα για τα παιδιά μας. Να τους δείχνουν τη διέξοδο των ναρκωσιών ως απάντηση στη φθορά της σωματικής και ψυχικής τους υγείας, να μην σκεφτούν πώς υπάρχει άλλος δρόμος.

Με όλα αυτά συνάδελφοι και συναδέλφισσες αναμετριώμαστε, δημιουργώντας από τα κάτω, σε κάθε χώρο δουλειάς και γειτονιά συνθήκες αντεπίθεσης, σε κάθε κλάδο, σε κάθε σωματείο. Τώρα είναι η ώρα να είναι πιο πολλοί αυτοί που «θα κάνουν τη διαφορά», με εμπιστοσύνη στη δύναμη μας παίρνουμε θέση στον αγώνα για τη ζωή μας, για το παρόν και το μέλλον μας.

Ξέρουμε πια ότι «σωτήρες», δεν υπάρχουν.

Μόνο οι αγώνες μας μπορούν να ανοίξουν δρόμο μπροστά, αρκεί να είναι μαζικοί, μαχητικοί, αποφασιστικοί, με επιθετική διεκδίκηση της ικανοποίησης των σύγχρονων εργατικών - λαϊκών αναγκών. Και η σημερινή απεργία είναι ένας σταθμός σε αυτήν την υπόθεση, όπως ήταν πρόσφατα με το μεγάλο συλλαλητήριο για τις ΣΣΕ, η κατάθεση νόμου 517 ομοσπονδιών εργατικών κέντρων και συνδικάτων για την οποία όλα τα κόμματα πλην του ΚΚΕ δεν έχουν βγάλει άχνα. Αυτά που δήθεν κόπτονται για τους εργαζόμενους, δήθεν πονούν για την κατάσταση που έχει περιέλθει η εργατική οικογένεια από τις πολιτικές που έχουν ψηφίσει και εφαρμόσει.

Οι πάνω από 500 συνδικαλιστικές οργανώσεις Ε.Κ. Ομοσπονδίες, Συνδικάτα, Επιτροπές Αγώνα, συνταξιοχικές οργανώσεις που πριν λίγες μέρες πραγματοποιήσαμε την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του ΠΑΜΕ, τα εκατοντάδες σωματεία που οργάνωσαν τα μεγάλα συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ, όσοι πήραν αποφάσεις για τη σημερινή απεργία και βρέθηκαν στις απεργιακές φρουρές μεγάλων εργασιακών χώρων, έδειξαν ότι υπάρχουν οι δυνάμεις εκείνες που θα τραβήξουν μπροστά.

Ξέρουμε ότι ο αγώνας θα κριθεί στην οργάνωση, πόσο περισσότεροι εργάτες που θα πυκνώνουν τις γραμμές των σωματείων. Στον προσανατολισμό των σωματείων, στη γραμμή και στο πλαίσιο πάλης. Στο αν κατανοείται ευρύτερα ποιους έχουμε απέναντί μας. Στον μονόδρομο να τους ανατρέψουμε κι όχι να βαδίσουμε πλάι με τους εκμεταλλευτές μας. Στο πόσο θα δυναμώσει το μεγάλο όπλο του λαού που είναι η συμμαχία εργαζομένων, αυτοαπασχολούμενων, φτωχομεσαίας αγροτιάς, γυναικών και νεολαίας. Χαιρετίζουμε τα μπλόκα των αγροτών, τους αγροτικούς συλλόγους που συμμετέχουν σήμερα στην απεργία και ξαναζεσταίνουν τα τρακτέρ του αγώνα.

ΘΕΛΟΥΝΕ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΠΑΤΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΑΝΤΟΥ ΝΑ ΡΘΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΩ ΚΑΤΩ

Αλλά και ο αγώνας θα κριθεί στο πόσο θα δυναμώσει μέσα στα συνδικάτα η πάλη ενάντια στον εθνικισμό, το σωβινισμό, το ρατσισμό και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Το δυνάμωμα της αλληλεγγύης με τους άλλους λαούς, στους πρόσφυγες και μετανάστες, η απομόνωση σε όλους τους εργασιακούς χώρους της εγκληματικής ναζιστικής συμμορίας των αφεντικών, της Χρυσής Αυγής. Είναι πρόκληση το ξέπλυμα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στους χρυσαυγίτες. Το πλυντήριο που έστησε ο ΣΥΡΙΖΑ για την χρυσή αυγή στο Καστελόριζο είναι πρόκληση. Οι κοινοί εθνικιστικοί ψευτολεονταρισμοί τους, την στιγμή που οι ιμπεριαλιστές και το ΝΑΤΟ ανάβουν τη φωτιά του πολέμου στην περιοχή, την στιγμή που οι χρυσαυγίτες χύνουν ρατσιστικό δηλητήριο στα νησιά, την ίδια ώρα που συνεχίζεται η δίκη για την εγκληματική ναζιστική της δράση! Είναι άθλιο!

Δεν μπορεί αυτά τα προβλήματα να είναι έξω από τα συνδικάτα, γιατί οι εργαζόμενοι δεν έχουμε κανένα συμφέρον να χύσουμε το αίμα μας, για τους πετρελαιάδες, τους εμπόρους όπλων, τους βιομήχανους και τους τραπεζίτες. Να μην δεχτούμε η χώρα μας, τα λιμάνια μας, τα νησιά μας, τα αεροδρόμια να γίνουν βάσεις και ορμητήρια για τις ιμπεριαλιστικές σφαγές και τα παιδιά μας που υπηρετούν στο στρατό, κρέας για τα κανόνια τους. Να κλείσουν οι βάσεις του θανάτου, καμία εμπλοκή της Ελλάδας στα ΝΑΤΟϊκά και ευρωενωσιακά σφαγεία.

Αναλαμβάνουμε την ευθύνη, να βάλουμε τα παραπάνω αιτήματα στην πρώτη γραμμή της δράσης μας.

Χαιρετίζουμε τις εργατικές οργανώσεις και τους μαζικούς φορείς όπως την ΟΓΕ, που όλο το προηγούμενο διάστημα με όποιο τρόπο και μέσο μπορούσαν, στάθηκαν δίπλα στα προβλήματα των μεταναστών και των προσφύγων. Αυτή η έκφραση αλληλεγγύης είναι αλληλένδετη με τον αγώνα για τα προβλήματα της εργατικής τάξης της χώρας μας, την

πάλη για την προστασία των ανέργων και όσων υποφέρουν από τη φτώχεια και την ανέχεια, την πάλη για μια καλύτερη ζωή των εργατών στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα, θρησκεία.

Αυτή είναι η δική μας απάντηση στη συμφωνία της κυβέρνησης και των άλλων αστικών κομμάτων με όλες τις αποφάσεις της ΕΕ που εγκλωβίζουν πρόσφυγες στην Ελλάδα. Που σε συνεργασία με την Τουρκία διπλοεγκλωβίζουν τους πρόσφυγες στα νησιά του Αιγαίου, λες κι αυτό αποτελεί λύση για το προσφυγικό πρόβλημα., την ώρα που προσφέρουν ό,τι ζητηθεί για την επιτυχία των δολοφονικών - ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών στην Ανατολική Μεσογείου. Που εμπλέκουν ακόμα πιο βαθιά τη χώρα στους ανταγωνισμούς και στις διάφορες πολεμικές συγκρούσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη ή προετοιμάζονται στην περιοχή, αυξάνοντας τους κινδύνους για την εργατική τάξη και το λαό μας, καθώς και άλλους λαούς, να μπουν σε αυτό τον κύκλο αίματος που μόνο στόχο έχει να αυγατίσει τα κέρδη των μονοπωλίων.

Καλούμε τα συνδικάτα σε όλη τη χώρα να οργανώσουν και να εκδηλώσουν την αλληλεγγύη τους, υλική, πολιτιστική και κάθε άλλου είδους. Να γεμίσουν τα γραφεία των συνδικάτων κουβέρτες, χοντρά ρούχα, τρόφιμα, παιχνίδια και ό,τι άλλο μπορεί να απαλύνει τον πόνο όσων υποφέρουν.

Θέλουμε τέλος από αυτό το βήμα να αναφερθούμε στο εργατικό ατύχημα-δολοφονία της συναδέλφισσας σε ταχυφαγείο, εκφράζοντας πρώτα από όλα τα συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους οικείους της.

Δεν είναι το πρώτο θανατηφόρο ατύχημα συνάδελφοι και δεν θα είναι το τελευταίο. Όσο θα είναι ανύπαρκτα τα μέτρα ασφάλειας, όσο θα απουσιάζουν οι κατάλληλες υποδομές που θα διασφαλίζουν υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς, θα μετράμε νέα θύματα αυτής της βάρβαρης πολιτικής. Όσο θα είναι υποστελεχωμένοι οι κρατικοί μηχανισμοί ελέγχου που πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προλάβουν ή και να αποτρέψουν τέτοιου είδους ατυχήματα, τόσο θα πληθαίνουν οι σακατεμένοι εργάτες και εργάτριες. 2.000 εργατικά ατυχήματα έγιναν μόνο το πρώτο εξάμηνο αυτού του χρόνου σύμφωνα με στοιχεία του ΣΕΠΕ. 29 από αυτά ήταν θανατηφόρα! 29 σκοτωμοί σε χώρους δουλειάς μέσα σε ένα εξάμηνο. Υπάρχει μεγαλύτερη πιο τραγική απόδειξη για το τι συμβαίνει στους χώρους δουλειάς; τι αποτέλεσμα έχει η εφαρμογή των αντεργατικών νόμων για την καπιταλιστική ανάπτυξη; Μιλάμε για πόλεμο κανονικό. Η μητέρα δύο μικρών παιδιών που έχασε τη ζωή της στα υπόγεια του Έβερεστ, θα μπορούσε να είναι η μάνα των δικών μας παιδιών, η αδερφή μας, η συνάδερφός μας. Εμείς ίσως αύριο βρεθούμε στην ίδια θέση.

Και δεν φτάνει αυτό. Η κατάσταση θα χειροτερέψει με το νομοσχέδιο που πέρασε στη Βουλή και που με αυτό παραδίδει η κυβέρνηση την ευθύνη για την προστασία της Δημόσιας Υγείας, αλλά και της ασφάλειας στους τόπους δουλειάς σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Επιχειρήσεις που θα λειτουργούν με βάση το κέρδος, σύμφωνα με τις οδηγίες της ΕΕ, καταργώντας επί της ουσίας ρυθμίσεις για την προφύλαξη στον τομέα των τροφίμων, της πυρασφάλειας και του περιβάλλοντος.

Η αιτία όμως συνάδελφοι, κι αυτή πρέπει να αναδείξουμε, συνεχίζει να είναι η εγκληματική πολιτική που ακολουθείται εδώ και δεκαετίες από τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους και τις κυβερνήσεις με μοναδικό σκοπό το κυνήγι του κέρδους και τον ανταγωνισμό ανάμεσα τους, που έχει θύματα πάντα τους εργαζόμενους. Δεν είναι το πρώτο, ούτε το μόνο περιστατικό σε κλάδο μάλιστα, που τα τελευταία χρόνια σημειώνει μεγάλη κερδοφορία και ανάπτυξη. Το ίδιο έγινε και σε άλλους κλάδους.

Για μας οι νεκροί και σακατεμένοι συνάδελφοι μας δεν είναι νούμερα σε μια στατιστική, ούτε είδηση στα ψιλά. Δεν ξεχνάμε ούτε έναν από όσους έχουν χαθεί από την αντεργατική πολιτική διαχρονικά όλων των κυβερνήσεων, που στηρίζουν τα εργοδοτικά εγκλήματα στους χώρους δουλειάς.

Ήρθε η ώρα, όλοι οι εργαζόμενοι να πούμε: Ως εδώ! Κανένας άλλος νεκρός, κανένας άλλος τραυματίας στο βωμό της κερδοφορίας των μεγαλοεπιχειρηματιών, καμιά άλλη θυσία για τα συμφέροντα των καπιταλιστών!

Να αντιδράσουμε όλοι οργανωμένα με κάθε τρόπο απέναντι σε αυτή την εγκληματική πολιτική, απαιτώντας να παρθούν τώρα όλα τα απαραίτητα μέτρα που θα εξασφαλίζουν συνθήκες Υγιεινής και Ασφάλειας σε κάθε χώρο δουλειάς.

Σ' ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ - ΤΕΡΜΑ ΟΙ ΘΥΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΕΣ

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι,

Κάθε μέρα που περνά επιβεβαιώνεται πως για τους εργαζόμενους ο σημερινός δρόμος ανάπτυξης όχι μόνο δεν θα μας επιστρέψει στα χρόνια πριν την κρίση, αλλά αντίθετα παγιώνει και επεκτείνει τα αντιλαϊκά μέτρα, ακριβώς γιατί στηρίζεται σε αυτά.

Η ανάπτυξη τους και τα κέρδη τους είναι οι δικές μας απώλειες.

Αυτό το σύστημα υπερασπίζονται, κυβέρνηση, κόμματα, πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις. Τους νοιάζει πώς καλύτερα θα στηριχτεί η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου. Δεν δίνουν δεκάρα για το πώς θα ζήσουμε καλύτερα.

Σε όσους υπονομεύουν τους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες, κι όταν δεν το μπορούν τους στρέφουν σε λάθος κατεύθυνση, αφήνοντας στο απυρόβλητο τον πραγματικό αντίπαλο, την εργοδοσία, το μεγάλο κεφάλαιο, εμείς λέμε ότι υπάρχει, ο δρόμος της νίκης!

Είναι ο δρόμος της σύγκρουσης με τους εκμεταλλευτές μας που οδηγεί στην ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής τους.

Είναι ο δρόμος που οδηγεί στην ευημερία και ανάπτυξη για το λαό, χωρίς μνημόνια κι αφεντικά.

Πάνω σε αυτήν την πορεία οργανωνόμαστε καλύτερα, δυναμώνουμε την ενότητά μας, προετοιμαζόμαστε για πιο μαζικούς κι ανεβασμένους αγώνες!

Περνάμε στην επίθεση σε κάθε κλάδο, σε κάθε χώρο δουλειάς, χτίζοντας στους χώρους δουλειάς πιο μαζικές και γερές εργατικές οργανώσεις με ανοιχτό μέτωπο απέναντι στην εργοδοσία και σε αυτούς που την υπηρετούν, παλεύοντας συντονισμένα παντού για την κάλυψη των απωλειών που είχαμε σε μισθούς, μεροκάματα, συντάξεις, κοινωνικές παροχές.

Διεκδικώντας την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας.

Κανένας εργάτης, άνεργος δεν πρέπει να λείπει από τις μάχες που έρχονται!

Να πάρουμε όλοι τη θέση στον ταξικό αγώνα!